

דעם רבינ'ס

איכס

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

דער ריינער קוואל

האסט אפֿשר געזען מיין טאטן?

שבת שירה איז איינע פון די דריי שבתים ווען דער הייליגער רבי פֿלעגט פֿארן צו זיינע חסידים. און ווי עס איז באוואוסט אז אלע תקונים וואס דער רבי האט געמאכט בשעת ער האט געלעבט ווערט נאך שטערקער נאך זיין הסתלקות.

מיר געפינען זיך שוין אין די פֿערציג טעג טעג פאר פורים, אונזערע לייט גרייטן זיך שוין, מען בעט שוין פון באשעפער: "הצילני מקלפת המן ועמלק, וזכנו לקדשת מרדכי ואסתר. בעזר השם וועלן מיר דאס יאר זוכה זיין צו דעם בפרט ווען אלע התחלות הייבן זיך אן אין דעם טאג פורים.

אויבערשטן מיט'ן פֿרעגן: "היש ה' אם אין". און דאן איז געשען אז "ויבא עמלק, רש"י הקדוש ברענגט די חז"ל פֿארוואס שטייט די פרשה פון עמלק נאנט צו די פֿריערדיגע פרשה, אונז צו לערנען אז דער אויבערשטער איז שטענדיג מיט אונז, און די אידישע קינדער פֿרעגן: "איז דער אויבערשטער מיט אונז אדער נישט?" זאגט דער באשעפער: "איך וועל ענק שיקן א הונט וואס בייסט און ענק וועלן שרייען צו מיר, אזוי וועלן ענק וויסן וואו איך בין."

עס איז א משל צו א מענטש וואס טראגט זיין זון אויפן אקסל און גייט ארויס אויפן וועג, אינמיטן וועג בעט דאס קינד פונעם טאטן: "געב מיר עפעס א זאך" און דער טאטע גיט אים גלייך. אפאר מינוט שפעטער בעט דאס קינד נאכאמאל און דער טאטע גיט אים ווייטער וואס ער בעט. אזוי אויך ביים דריטן מאל. גייענדיג אביסל טיפער אין וועג קומט זיי אנטקעגן א מענטש און דאס קינד רופט זיך אן צו אים: "האסט אפֿשר געזען מיין טאטן?"

רופט זיך אן דער טאטע צום קינד: "דו ווייסט נישט וואו איך בין?" דער טאטע ווארפט אראפ דאס קינד אויך דער ערד. גלייך איז געקומען א הונט און

די הייליגע תורה פֿארציילט אונז אין די פרשה די גרויסע ישועות וואס כלל ישראל האט געזען ביי קריעת ים סוף, א דינסט האט געזען ביים ים אזעלכע גרויסע זאכן וואס יחזקאל הנביא האט אין זיין צייט נישט געזען. די גרויסע נסים וואס מען זעט די וואך אין פרשה ווי בזת הים, דער מן וואס איז געקומען פון הימל טאג טעגליך.

נאך די אלע וואונדער שטייט "וירב העם עם משה" - די אידן האבן געקריגט קעגן משה רבינו און געבעטן וואסער צו טרינקען און משה האט געשלאגן דעם שטיין, דער נסיון פונעם מי מריבה, אזוי אויך ווען די אידן האבן אויספרובירט דעם

איין אעשה'ס

זכר האלעסער באווייט וואונדער

סאר זיינע איבע קינדער

קודם מ'זמור לתודה, דערנאך יענע ה' ביום צרה',
ער פרייט מיט אלע כוחות צו עפענען די טיר,
אבער גיין, עס איז ווי פארגלייבונג!

מיר אלע האבן איבערגעשריגן די קולות פונעם
קליינעם, מיר ווענדן זיך צום טאטן אין הימל, עפן
אונז דעם אייזערנעם טויער, טאטע העלף!! און
דער טאטע האט צוגעהערט צו אונזער משפחה
רוף! די טיר האט זיך פלוצלינג געעפנט, אליין,
אן פייער לעשער, אן קנעפלעך, וויאזוי פונקט,
ווייס איך נאכנישט ביז היינט און אזוי איז דער
עלעוועיטאר געבליבן אויף אונזער שטאק זיך
נישט וועלן רוקן ארויף אדער אראפ.

זאפארט זענען מיר אלע ארויס געשווינד פונעם
ראבאטישן עלעוועיטאר און גלייך געשווינד אריין
צוריק אין הויז, ווען מיין טאטע באמערקט אז
ליידער האט דער טיר איינגעבויגן צוויי פינגערס
פונעם קליינעם...

מען זעצט זיך אראפ צו מאכן א שנעלן חשבון,
וואס דארף מען יעצט טון? רופן העלף? לויפן אין
שפיטאל?

מיין טאטע איז געווארן גרין פון טראכטן צו
גיין באזוכן דאקטוירים און אפזיצן שעות אינעם
ווארט-זאל פון שפיטאל. אקעי דאס איז נישט
קיין אפציע פאר יעצט, מיר גייען מאכן א קליין
השתדלות און תפלה טון צום באשעפער ער זאל
אונז פירן אויף זיין ריכטיגע וועג.

מען האט באשמירט דאס קינד מיט א זאלב, אלע
קינדער ארום דער טיש מיט א תהלים, שמות
הצדיקים און תיקון הכללי אין דער האנט. עס גייט
אריבער עטליכע צוואנציג מינוט מיר זעען אז די
פינגערלעך קומען צוריק אין פלאץ, עס זעט זיך
אן נאר א קליין געשוילעכטס. ברוך השם אז אין

ערב ראש-חודש שקט, די גאנצע משפחה גרייטן זיך
צו פארן צו התנא אלוקי רבי שמעון בר יוחאי, מיט
אלע פעק און זעק, מאכן מיר זיכער אז אלע קינדער
זענען גרייט אויף דעם וועג, מען זאל פארן מיט א
געשמאק און מיט א שמחה. עפעס א קלייניגקייט?
מען פארט צו רבי שמעון.

שוין, מינע עלטערן און מיר קינדער קושן די מזוזה,
מען פארשפארט די טיר, די זעקלעך הענגען אויף
אלעמענס הענט, צו דערצו האלט מיין מאמע די
קליין בובעלע - א האלבע יאר אלט אין דער האנט.
מיר גייען צו צום עלעוועיטאר, די קנעפל איז שוין
אנגעצינדן און דערנענטערט זיך צו אונזער שטאק.
א טריט נענטער צו רבי שמעון, מען מאכט א תפלה
דער באשעפער זאל אונז באגלייטן אויפן וועג, איך
גיב נאך א דאנק פאר די גרויסע זכיה וואס איך האב.

די גאנצע משפחה גייט געשווינד אריין אין
עלעוועיטאר ווען די טיר פונעם עלעוועיטאר
פארמאכט זיך און גרייט זיך צו אראפפארן. און
דאן הערן מיר יאמערליכע קולות פון אונזער קליין
בובעלע, נישט מער נישט ווייניגער, דאס קליין
הענטעלע פון דער קליינער בעבי איז פארהאקט
אינעם טיר, ער מאכט קולות וברקים, מיר קענען
גארנישט טון נישט מער ווי מיטשרייען, די טיר איז
הערמעטיש פארקנאקט.

מיין טאטע האט זיך נישט פארלוירן און געשריגן
צום באשעפער מיט א טיפע קול פון הארץ ארויס,

שפיטאל דארף מען נישט גיין.

מיר האבן באשלאסן אז מען קען פארן קיין מירון, עס איז נישט קיין סכנה, און אזוי האבן מיר טאקע געטון, זיך גלייך ארויסגעלאזט און די נסיעה איז געווען העכער אלע ערווארטונגען.

דער ריינער קוואל

המשך פון זייט 1

איז ווען משה רבינו האט מתפלל געווען אזוי ווי עס שטייט "צא הלחם בעמלק... והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל... והיה ידיו אמונה" זאגט רש"י אויף דעם אז משה רבינו האט אויסגעשפרייט זיינע הענט צום הימל מיט א ריכטיגע אמונה'דיגע געבעט צום באשעפער. אזוי האט ער אריינגעברענגט אין די אידן דעם כח פון דאווענען און האבן אמונה צום באשעפער, און זיי אויסגעלערנט צו קוקן אויף ארויף, צום באשעפער וואס פון אים קומט אלעס און נאר צו אים דארף מען זיך ווענדן, וואס דאס

געביסן דאס קינד. רבי נתן איז מסביר באריכות דער סוד פון קלפת עמלק וועלכער ווארפט ארויף אויף אונז א שפחה מיר זאלן פארגעסן אלע ישועות און וואונדערליכע חסדים וואס דער אויבערשטער האט אונז שוין געטון ביז היינט, פון אנהויב ווען ער האט אונז ארויסגעצויגן פון מצרים מיט געוואלדיגע אותות און מופתים און אונז געגעבן די תורה, שפעטער די גרויסע נסים ביים איינגעמען ארץ ישראל אין די צייטן פון יהושע ווען ער האט מלחמה געהאלטן אנטקעגן איין און דרייסיג מלכים, ביז די היינטיגע נסים וואס יעדער איד קען דאס זען ווער עס האט נאר אפגען אויגן.

איז די גרעסטע מלחמה קעגן עמלק - וועלכער זוכט שטענדיג אונז אויפווייזן אז מען פועלט גארנישט מיט תפלה חס ושלום. מיר קענען טאקע נישט אליין מלחמה האלטן קעגן עמלק, ווען נישט וואס דער אויבערשטער אליין האלט מיט אים מלחמה מדור דור, און מיט גרויס רחמנות שיקט ער אונז די גרויסע צדיקים וואס מיט זייער גרויס חכמה, ברענגען זיי אין אונז אריין די געוואלדיגע חזקים - זיך נישט מייאש זיין מן הרחמים און געבן אונז א געוואלדיגע התחזקות זיך צו האלטן מיט תפלה. ביז מיר וועלן שוין זוכה זיין צום ריכטיגן גאולה במהרה.

אבער עמלק ימח שמו וייל זיך שטארקן אויף אונז און אפשטאכן אונזער הארץ ווי גלייך מיר האבן נאך קיינמאל נישט געזען ישועות פון אויבערשטן אפילו נישט בגשמיות. ער וויל מיר זאלן נאר פרעגן די קשאי: "היש ה' בקרבנו אם אין" ער קריכט אריין צום מענטשנס'ס מח ווען דער מענטש האט א שוואכע מינוט און מאכט אים פארגעסן פון אלע גוטע זאכן וואס ער האט באקומען פון באשעפער פון געבוירן אן ביז היינט. די וועג וויאזוי מען האט מכניע געווען עמלק

דאס פארברענטע ספר

ווען דער הייליגער רבי ז"ל האט געוויילט אין לעמבערג פאר זיין געזונט, אין יאר תקס"ח, איז ער איין טאג אריין אין א צימער'ל (חדר מיוחד) און האט דארט זייער שטארק געוויינט, ער האט גערופן זיין משמש ר' שמעון ז"ל און מיט טרערן אין די אויגן האט ער געגעבן א טיפן קרעכטין און געזאגט: "איך האב זיך נישט מיט וועמען איבערצונרעדן!"

דער הייליגער רבי האט דעמאלט דערציילט פאר ר' שמעון אז ער קען זיך נישט קיין עצה צו געבן ווייל ער שטייט פאר א לעבנס פראגע. אזוי ווי ער האט ביי זיך זייער זייער א הייליגער ספר, וואס ער האט געשריבן מיט מסירות נפש, נאכדעם דער שטן האט זיך אָוועקגעלייגט אויף דער לענג און דער ברייט אז דער הייליגער ספר זאל נישט אראפקומען אויף דער וועלט, און דער רבי האט שוין אָוועקגעלייגט זיין ווייב און זיינע צוויי הייליגע קינדער פאר דעם ספר. (זעט אויס אז ס'איז געווען א גזרה אין הימל אָדער דער ספר זאל קומען אויף דער וועלט אָדער די קינדער און רעביצין פון רבי'ן, דער רבי האט אָבער אלעס אָוועקגעגעבן פאר דעם, ווייל דער ספר איז געווען אזוי גרויס אז ווער עס וואלט געלערנט אין דעם וואלט גלייך תשובה געטון און מ'וואלט געקענט זען די גדולה פון רבי'ן ממש מיט די אויגן ווען דער ספר וואלט נאר געבליבן...) יעדעס ווארט אין אַט דעם הייליגן

ספר איז קודש קדשים! און יעצט האט מען מיר מגלה געווען אז ס'איז דא א גזרה אין הימל אז איך דארף שוין אָוועקגיין פון דער וועלט אויב וויל איך מיר ראטעווען אז איך זאל נאך בלייבן דא אביסל דארף מען שוין פארברענען דעם הייליגן ספר!

דעריבער האט דער הייליגער רבי אויסגעפירט: "האב איך א ספק וואס צו טון, ווייל פארברענען דעם הייליגן ספר טוט מיר זייער וויי ווייל איך האב שוין געהאט אזויפיל מסירות נפש דאס צו אפשרייבן און יעצט זאל מען דאס אזוי גלאטיג פארברענען? אָבער פון צווייטן זייט, מיין לעבן? ווי קען איך זיך אן עצה געבן וואס צו טון?"

האט ר' שמעון געזאגט: "אונדאי אויב ס'איז דא א מעגליכקייט צו ראטעווען אייער לעבן דארף מען טון אלעס וואס מעגליך זיך צו ראטעווען" האט דער הייליגער רבי געזאגט: "אז אויב מען וועט פארברענען דעם ספר וועט עס אונדאי פארלענגערן זיינע יארן אויף דער וועלט, אָבער עס טוט מיר זייער וויי - האט דער רבי געוויינט

מיט טרען, דו ווייסט גארנישט די גרויסקייט
 און הייליגקייט פון דעם ספר, און איה האב
 פארלוירן מיין ערשטע ווייב מיט מיינע קינדער
 און נאך אסאך גרויסע און שווערע יסורים
 געהאט פון דעם" אזוי האט דער רבי געוויינט
 און געוויינט א לענגערע צייט און זיך נישט
 געקענט טרייסן.

דער רבי ז"ל און ר' שמעון האבן
 אזוי געשמועסט אינאיינעם,
 פלוצלונג איז אריינגעקומען
 דער דאקטער פון רבין און ר'
 שמעון - דער משמש האט
 זיך אפגערעדט צום דאקטער
 אז דער רבי וויינט אזוי פיל,
 און זיין מצב ווי ער איז אזוי

קראנק קען עס שאטן פאר זיין געזונט.

דער דאקטער האט זיך דערשראקן פון די
 ווערטער און איז שוין צוגעגאנגען רעדן מיטן
 רבין ז"ל ער זאל היטן זיין געזונט, נאכדעם ווען
 דער דאקטער איז ארויס האט דער רבי ווייטער
 זייער פיל געוויינט און געזאגט פאר ר' שמעון:
 "אויב איז אזוי באשלאסן, נעם שנעל די שליסק
 פון מיין קאמאדע (שאפע) און הייל זיך צו,
 לויף און שטעל זיך נישט אפ, דינג פלינק א
 פערד מיט א וואגן זאלסט זיך נישט אפשטעלן
 פון רעגן און שניי, פאר געשווינד קיין ברסקלב,
 דארט זאלסטו גלייך נעמען די צוויי ספרים,
 איינע פון מיין שאפע און די צווייטע פון מיין
 טאכטער אדל'ס קאסטן, זאלסט זיי ביידע גלייך
 פארברענען.

(די צוויי ספרים זענען געווען איינס ווייל איינע
 האט דער רבי אליין געשריבן און די צווייטע איז

געווען א קאפי וואס דער רבי האט געגעבן פאר
 ר' נתן ז"ל איבערצושרייבן נאכאמאל דעם ספר
 און האט ביידע העתקות געהאלטן ביי זיך)
 דער רבי ז"ל האט אנגעזאגט פאר ר' שמעון
 למען השם זאלסט זיך שנעל צוהיילן
 אויסצופירן דיין שליחות, און זאלסט נישט זיין

קיין אויבער-הכם צו פריוון ראטעווען א חלק
 פון די בלעטער און נישט צו פארברענען אדער
 באהאלטן ביי דיר חס ושלום, זאלסט אלעס טון
 פלינקערהייט גענוי אזוי ווי כ'האב דיר געזאגט.
 באלד האט ר' שמעון זיך צוגעהיילט און
 געדינגען א וואגן צו ברסקלב, זיך ארויסגעלאזט
 אויפן וועג ברזריות. ווען ער איז שוין אנגעקומען
 צום שטעטל דאשיב וועלכע איז גאנץ נאנט צו
 ברסקלב איז ר' שמעון פלוצלונג אריינגעפאלן אין
 בעט מיט א שווערע קרענק, ער איז געבליבן
 ליגן מאכטלאז און זיך נישט געקענט רירן פון
 ארט. אבער וואס וועט זיין מיט די שליחות
 פון רבין? ר' שמעון איז געלעגן אין בעט און
 געטראכט פארדאגה'ט וואס זאל איה טון? א
 וויכטיגע שליחות הענגט אויף מיר, דעם רבינס
 לעבן איז תלוי אין דעם, איה מוז אנקומען קיין
 ברסקלב.

המשך קומענדיגע וואך בעז"ה

המשך פון די לעצטע זייט

אויב וואלט מען געהאט א קלארע אמונה אז דער באשעפער שטייט איבער מיר און הערט אויס יעדעס ווארט פון מיין מויל, וואלט מען זיכער גישט געהאט קיין שום עצבות און עצלות צו דאווענען.

אויך זאגט דער רבי אין די תורה אז די ערד וואו עס קען גוט וואקסן די אמונה איז ארץ ישראל, די ערד דארט איז זייער מסוגל צו וואקסן, מען

באקומט אזא אריכת אפים עס זאל דעם מענטש גארנישט אפשרעקן ווען ער ווערט ארומגענומען מיט שוועריקייטן, ער באקומט דורך ארץ ישראל די כוחות צו שטיין פעלזן-פעסט קעגן אלע וויגטן.

מיר וועלן באגיסן אונזער אמונה, מיר וועלן פארמערן מיט רייד פון אמונה צו אונז אליין און צו די ארומיגע, אזוי וועלן מיר האבן אן אמתע חיות סיי ביים דאווענען און סיי ביי אלע אונזערע מעשים. (ע"פ לקוטי מוהר"ן קב"ה)

די גרויסע כח פון אמונה, אויב מען לעבט מיט אמונה קען מען וואקסן און דער איד וועט פון זיך אליין אראפּווארפן די עצבות און שוועריקייטן וואס ער שלעפט אויף זיך.

מיט אמונה האט מען כח צו וואקסן און שפראצן, ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן "אמונה, זה סדר זרעים", אמונה איז דער כח פון וואקסן. ווער עס לעבט מיט אמונה האט גישט מורא פון קיין שום זאך אין דער וועלט, ער פארט צום צדיק,

ער דאוונט ווי מען דארף. אז ס'איז אבער דא א חסרון אין אמונה ווערט מען ממש ווי פארפולט אזוי ווי די זומען אין די לענדער וועלכע פארמאגן גישט דאס כח פון וואקסן.

דער רבי זאגט דארט, 'פארוואס פארט גישט א מענטש צום צדיק? פארוואס איז שווער פארן אידל צו דאווענען? ווייל ער האט עצבות און עצלות, און פארוואס האט ער עצבות און עצלות? ווייל עס פעלט אים אין אמונה.'

לעובדאוליעשר

צו מדרגת רבי עקיבא: דאס מיינט אז איין די טעג פאר משיח קען מען מיט א קליינע פּעֶלָה וואס מען טוט פארן אויפערשטן אנקומען צו די מדרגות פון רבי עקיבא!

ווען ר' נתן האט זיך געוואונדערט אויף די רייד פונעם אר"י האט דער רבי געזאגט פאר ר' נתן: "האסט גוט צוגעטראפן, אט דאס האב איך טאקע געמיינט". וויבאלד ר' נתן איז געווען ביי זיך א גלאט שטיקל בלאטע, האט ער אויך גישט פארשטאנען פארוואס דער רבי הייבט אים אזוי און לויבט אים, און טאקע דאס האט דער רבי געמיינט צו מרמז זיין אז די ווערטער פונעם אר"י גייט ארויף אויף אים אויך.

רבי לוי יצחק בענדער ז"ל האט אויסגעפירט אז דאס וואס דער אר"י האט געזאגט מיט ווייניג פּעֶלָות, אבער מיט פיל רצונות! כּסֶּדֶר פארמערן

כּסֶּופִּין און רצונות צו וועלן מוסיף זיין גוטע מעשים צו ווערן נאנט צום באשעפער.

עס איז פארהאן נאך א זאך: פּעֶלָות קען איך דאך נאר האבן בשעת איך בין אינעם סדר, אבער אז איך גיי אין גאס, צו ווען איך פאר אויפן וועג, פּעֶלָות קען איך דעמאלט נישט טון - איך גיי דאך אין גאס, צו ווען איך שטיי אין געשעפט - ווי קען איך דעמאלט טון פּעֶלָות? אבער רצונות קען מען שטענדיג האבן, ווייל רצונות איז א זאך וואס עס שטעלט זיך נישט אפ, דאס קען מען אלעמאל האבן, רצונות קען מען תמיד האבן. (טעם זקנים - אוצר נחמני)

בשעת רבי נתן איז געווארן מקורב צום רבין, האט רבי נתן געזען ביים רבין אין שטוב דעם ספר "שבחי האר"י", האט ער געבעטן דעם רבין ער זאל אים דאס פארלייען, האט דער רבי אים עס פארבארגט אויף עטליכע טעג, און אים געזאגט מיט א שמיכל: "אבער די זאלסט נישט נאכמאכן די חסידים וואס פארגן א ספר און פארגעסן אפצוגעבן!". (דער ספר איז געווען דאן א זקן המציאות צו טרעפן) נאכדעם ווען רבי נתן האט דאס דורכגעלערנט און צוריקגעברענגט, האט דער רבי געפרעגט: וואס האסטו דארטן עפעס געזען?

האט ר' נתן געענטפערט: "איך האב געזען דארטן שטיין אז בשעת ר' חיים וויטאל איז געווארן מקורב צום אר"י הקדוש, האט דער

אר"י הקדוש אים זייער אסאך אויסגעלויבט און זייער משבח געווען. און ר' חיים וויטאל איז געווען פריער א תלמיד ביים הייליגן רמ"ק - פרידס הרימונים און ר' חיים איז געווען ביי זיך א צעבראכענער איד, ער האט זיך זייער קליין געהאלטן, און דא לויבט אים דער אר"י ז"ל אזוי שטארק, ער איז נישט געווען געוואוינט אז מען זאל אים אזוי לויבן - דער אר"י זכרונו לברכה לויבט אים, ער הייבט אים אויף - עפעס א מאור הקטן קעגן א מאור הגדול.

האט דער אר"י הקדוש אויסגעפירט: 'בעקבתא דמשיחא - במעוט פּעֶלָה קען מען אנקומען

די תשובות פון פאריגע וואך איבער ר' נתנ'ס געבורסטאג אין חודש שבט

• וועלכע טאג אין חודש איז ר' נתן געבוירן? חמשה עשר בשבט, יאר תק"ם

• וויאזוי האט געהייסן ר' נתנ'ס זון וואס איז נפטר געווארן? מאיר

• וועלכע יאר, חודש, איז ר' יצחק דער זון פון ר' נתן געבוירן געווארן? ערב פסח תקס"ח

• וועלכע יאר איז ר' נתן געווארן א התן? תקנ"ב, און חתונה געהאט אין יאר תקנ"ג אום שבת נחמו

• וועלכע יאר איז ר' נתן געווארן מקורב צום רבי'ן און ווי אלט איז ער געווען דאן? אלול תקס"ב

• ווען האט דער רבי געזאגט פאר ר' נתן: "דיין שיד האט א פנים ווי א פאטש אין פנים"? יאר

תקס"ה, שבת נאכן ברית פון הילד שלמה אפרים ז"ל

• ביי וועלכע קינד פון רבי'ן האט דער רבי מכבד געווען ר' נתן מיט מצות פריעה ביי די ברית?

הילד שלמה אפרים ז"ל

• ווען פלעגט ר' נתן מיט אונזערע לייט זאגן פארן רבי'ן: "וואויל זענען דיינע קנעכט און וואויל

זענען דיינע מענטשן וועלכע שטייען פאר דיר און הערן דיינע חכמות". ר' נתן זאגט אז ביים

רבי'נס לעבן פלעגן מיר שטענדיג זיין צוגעוואוינט דאס צו זאגן

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל

טרעף די ווערטער אינעם קעסטל, מען קען
גיין אויך אלע זייטן
אזוי אויך טרעף די ווערטער אינעם היינטיגן
גליון אין איינע פון די מעשויות

האט דער אר"י

הקדוש אויסגעפירט:

"בעקבתא דמשיחא

במעוּט פּעֶלְהָ קען מען

קומען צו מדרגת רבי

עקיבא!" דאס מיינט

אז אין די טעג פאר

משיח קען מען מיט א

קליינע פעלע וואס מען

טוט פארן אויבערשטן

אנקומען צו מדרגת רבי

עקיבא!

סיפורי מעשיות מעשה י"ג - די זיבן בעטלערס 14

דער וויל, איז די אהבה ביי אים קאליע געווארן ביסלעכווייז, מחמת [צוליב] דעם 'חלום' - (דהיינו: ער האט זי שוין נישט אזוי ליב געהאט ווי פריער) - און אלעמאל איז אלץ מער קאליע געווארן די אהבה.

און אזוי ביי איר איז אויף קאליע געווארן די אהבה, אלעמאל מער - ביז ס'איז ביי איר געווארן א שנאה אויף אים.

איז זי אנטלאפן געווארן פון אים - האט דער 'מלך' ארויסגעשיקט, מ'זאל זי זוכן.

איז מען געקומען, און מ'האט אים געזאגט: "אז זי דרייט זיך, לעבן [נעבן] 'וואסער' גן-שלאס'".

ווארן ס'איז פארהאנדן א 'וואסער' גער-שלאס' - און דארט איז פארהאנדן 'צען מויערן', איינע אין דער אנדערער [איינס אין אנדערן] - און די אלע 'צען מויערן', זענען אלע פון 'וואסער' - און די 'ערד' אין דעם 'שלאס' וואס מ'גייט אויף איר, איז אויף פון 'וואסער' - און אזוי דער 'גארטן', מיט די 'ביימער', מיט די 'פירות', איז אלץ פון 'וואסער'.

און דאס 'שיינקייט' פון דעם 'שלאס', און דער 'חידוש' פון דעם 'שלאס', דאס האט מען נישט צו שמועסן - ווארן ס'איז בונדאי א ווילד חידוש, ווארן דער גאנצער 'שלאס' איז פון 'וואסער' - אריינגיין אין דעם 'שלאס', קען מען בונדאי נישט, ווארן מ'וועט דערטרונקן ווערן, ווארן גאר דער 'שלאס' איז זיך פון 'וואסער'.

און די 'בת-מלכה', אז זי איז אנטלאפן געווארן, איז זי אנגעקומען צו דעם 'שלאס' - איז זי דארט ארומגעגאנגען ארום דעם 'שלאס'.

האט מען געזאגט דעם 'מלך': "אז זי דרייט זיך

ווארן ס'איז פארהאנדן א מעשה - ווארן אמאל האט זיך א 'מלך' פארקאכט אין א 'בת-מלכה' - האט ער זיך געפארעט, און האט געטאן תחבולות [מיטלן], אז ער זאל זי כאפן - ביז ער האט זי דערטאפט, און זי איז ביי אים געווען.

אמאל האט זיך דעם 'מלך' געחלומט: "אז די 'בת-מלכה' איז אויפגעשטאנען אויף אים, און האט אים געהרגעט" - האט ער זיך אויפגעכאפט - און דער חלום איז אים זייער אריין אין הארצן אריין.

האט ער גערופן אלע 'פותרי-חלומות' (דהיינו: די וואס קענען באשיידן די חלומות) - האבן זיי אים פותר געווען אזוי ווי דער פשוט איז: "אז דער חלום וועט מקוים ווערן כפשוטו, אז זי וועט אים הרגענען".

האט זיך דער 'מלך' מיין עצה נישט געקענט געבן, וואס ער זאל מיט איר טאן?

"זאל ער זי הרגענען?" - טוט אים באנג.

"זאל ער זי אוועקשיקן פון זיך?" - דאס פארדריסט אים זייער, ווארן א אנדערער וועט זי נעמען - און דאס פארדריסט אים זייער, ווארן ער האט אזויפיל געהארעוועט ארום איר, און היינט וועט זי אנקומען צו א אנדערן - און דערצו, אז ער וועט זי אוועקלאזן, און זי וועט אנקומען צו א אנדערן, וועט זיך בונדאי קענען מקוים ווערן דער חלום, אז זי וועט אים הרגענען, ווארן זי איז ביי א אנדערן.

"זאל ער זי האלטן ביי זיך?" - האט ער מורא פאר דעם חלום, טאמער וועט זי אים הרגענען.

האט דער 'מלך' נישט געוואוסט, וואס ער זאל איר טאן.

דארט, ארום דעם 'וואסער'יגן-שלאס'."

איז דער 'מלך' געגאנגען מיט זיין חיל [מיליטער], אז ער זאל זי כאפן.

ווי די 'בת-מלכה' האט דאס דערזעהן (אז דער 'מלך' מיט זיין 'חיל' ווילן זי כאפן) - האט זי זיך מיישב געווען, זי וועט אריינלויפן אין דעם 'שלאס' אריין - ווארן זי וויל בעסער דערטרונקן ווערן, איידער דער 'מלך' זאל זי כאפן, און זי זאל ביי אים זיין - און טאמער, וועט זי פארט ניצול ווערן, און וועט זיך קענען אריינכאפן אין דעם 'וואסער'יגן-שלאס'.

ווי דער 'מלך' האט דאס דערזעהן, אז זי לויפט אין וואסער אריין - האט ער געזאגט: "אז ס'איז נא אזוי, בכן [דעריבער] האט ער געהייסן, אז מ'זאל זי שיסן, וועט זי שטארבן, שטארבן."

האט מען זי געשאסן, און מ'האט איר געטראפן אלע 'צען ערליי פייילן', וואס זיי זענען באשמירט מיט 'צען ערליי סמין'.

און זי די 'בת-מלכה', איז אריינגעלאפן אין דעם 'וואסער'יגן-שלאס', און זי איז אין אים אריין, אינעווייניג אריין.

און זי איז דורך [אריבער], דורך אלע 'טויערן' פון די 'וואסער'יגע-טויערן - ווארן ס'איז דארטן פארהאנדן 'טויערן' אין די 'וואסער'יגע-טויערן - און זי איז דורכגעגאנגען, דורך אלע טויערן פון אלע 'צען טויערן', פון דעם 'וואסער'יגן-שלאס' - ביז זי איז אריין אינעווייניג, אין דעם 'שלאס' אריין.

און זי איז דארט אנדערגעפאלן, און איז געבליבן חלשות.

"און איך הייל זי" (דמיינט דער וואס 'אך-הענט', וואס ער דערצייילט דאס אלץ).

ווארן דער וואס ער האט נישט אין זיינע 'הענט', אלע 'צען ערליי צדקות' - דער קען

נישט אריינגיין אין די אלע 'צען טויערן', פון דעם 'וואסער'יגן-שלאס' - ווארן ער וועט דערטרונקן ווערן אין וואסער.

און דער 'מלך' מיט זיין 'חיל', זיי האבן נאכגעיאגט דער 'בת-מלכה' - זענען זיי אלע דערטרונקן געווארן אין וואסער.

און איך קען אריינגיין, אין אלע 'צען טויערן' פון דעם 'וואסער'יגן-שלאס'.

און די 'טויערן' פון 'וואסער', דאס זענען די 'אינדן' [כוואלעס] פון דעם 'ים', וואס זיי שטייען ווי א 'טויער' - און די 'ווינטן', זיי שטעלן אויף די 'אינדן' פון דעם 'ים', און זיי הייבן אויף די 'אינדן' - און די 'אינדן', וואס דאס זענען די 'צען טויערן', זיי שטייען דארט תמיד [שטענדיג] - נאר די 'ווינטן', זיי האלטן די 'אינדן', און הייבן די 'אינדן'.

און איך קען אריינגיין אין די אלע 'צען טויערן' פון דעם 'וואסער'יגן-שלאס', און איך קען ארויסציען פון איר (דמיינט: פון דער 'בת-מלכה'), אלע 'צען ערליי פייילן'.

און איך ווייס אלע 'צען ערליי דפיקין' [בלע"ז: פאלס], דורך די 'צען פינגער' - ווארן דורך איטלעכן 'פינגער' פון די 'צען פינגער', קען מען וויסן א באזונדערן 'דפק' פון די 'צען ערליי דפיקין'.

און איך קען זי היילן די 'בת-מלכה', דורך אלע 'צען ערליי ניגונים' (ווארן איר 'רפואה', איז דורך 'ניגונים', כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]) - דעריבער הייל איך יא די 'בת-מלכה'.

נמצא [קומט אויס], האב איך אזוי א 'כח אין די הענט' - היינט שפעק איך אייך דאס דאזיגע במתנה."

איז דארט געווארן זייער א גרויסע שמחה, און זיי זענען זייער פריילעך געווארן.

לאמיר זיך פאר הערו

די דרייצנסטע מעשה - די זיבן בעטלערס (14)

- עס האט איר געטראפן אלע צעהן פייילן און זי איז געפאלן חלשות
- עס האט איר געטראפן אלע צעהן פייילן און זי איז געבליבן געזונט
- ד. ווער היילט די בת מלכה?
 - דער בעטלער וואס איז אהן הענט
 - די דאקטוירים
 - די מעדיצינען

- א. צו וואו איז אנטלאפן די בת מלכה?
 - צו א וואלד
 - צו א אנדערע שטאט
 - נעבן דעם וואסעריקן שלאס
- ב. וואס האט דער מלך געטון ווען ער האט געזען אז זי לויפט אין וואסער אריין?
 - ער האט געהייסן זי שיסן
 - ער האוט איר נאכגעיאגט אין וואסער און איז דערטראנקען געווארן
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ג. וואס האט פאסירט צו די בת מלכה?
 - עס האט איר געטראפן פינעף פייילן און זי איז געפאלן חלשות

- ה. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
 - יא
 - ניין
 - א חלק

טיפער געטראכט

- וועלכע זאך וואס ווערט דערמאנט אין די מעשה, ווערט אויך דערמאנט אין די פרשה (בשלח)?
- וועלכע זאך וואס ווערט דערמאנט אין די מעשה, ווערט אויך דערמאנט אין פרשת מקץ?
- וויפיל מאל ווערט דערמאנט אין סיפורי מעשיות וועגן א "חלום"?
- וויפיל מאל ווערט דא דערמאנט דער נומער "צען"?
- וויפיל מאל ווערט דערמאנט אין סיפורי מעשיות וועגן א בת מלכה?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

ווען האט דער רבי דערציילט פון דעם בעטלער אהן קיין הענט? דינסטאג'ו ניסן תק"ע (ימי מוהר"ת מ"ב)

דער געווינער אויף די זיבן בעטלערס נומער 13 איז הילד החשוב שלום שפירא, בית שמש כתה ח'

וועלן די ווייזלעך זיך ביינן?

ליידיגע שטחים וואס מען האט שוין פֿרובירט איינצוזייגן און איינפלאנצן זאנגן, ווייזלעך א.א.וו. אבער ס'איז נישט געלונגען, זיי האלטן זיך נישט און צעפאלן נאך פארן וואקסן, ווי שטייט דער פֿעלד מיט אזא גבורה און איז מגדל אזעלכע שיינע געזונטע פֿעלדער?... ער וואונדערט זיך און טראכט אריין ביז ער איז אויפגעקומען מיט א תשובה.

עס איז פֿארהאן א גוטע לאנד, גוטע ערד וואס פֿארמאגט א כח צו שפראצן און וואקסן. דארט קענען די געוואוקסן וואקסן מיט פֿעסטקייט און שרעקן זיך נישט אפ פון קיין שום ווינט אדער דונערן. ווידער איז

פֿארהאן לענדער וואס פֿארמאגן נישט דעם כח פון וואקסן און שפראצן, וויפיל מען פֿרובירט נאר אין איר צו זייגן קערעלעך, ביימעלעך וועלן זיי נישט וואקסן גוט, זיי צעפאלן און פֿארדארבן זיך נאך בעפארן וואקסן. דער הייליגער רבי לערנט אונז מיט דעם מִשָּׁל

דרייט זיך אין פֿעלד פֿארזונקען אין זיין טעגליכע התבודדות. פֿאר זיינע אויגן שטייען רזיגע פֿעלדער מיט הויכע ביימער אויף וועלכע עס וואקסן הערליכע פֿרוכט. שפֿאצירנדיג האט ער אומבאמערקט זיך געטראפן אין אן אומגעוירע גרויסע ווייץ-פֿעלד, וואו עס וואקסן קליינע און הויכע ווייץ-

זאנגען. עס הייבן אן בלאזן ווילדע ווינטן, די ווייזלעך שאקלען זיך פון רעכטס אויף לינקס. 'ביז אפאר מינוט' טראכט זושא צו זיך 'וועט גארנישט בלייבן פונעם גאנצן פֿעלד, די ווייזלעך וועלן עס נישט איבערטראגן, אזעלכע

דינע שטעקעלעך, וויאזוי וועלן זיי קענען שטיין קעגן אזעלכע שטארקע ווינטן. וועלן זיי קענען אויסהאלטן די דונערן, בליצן און שטורעם רעגנס? אזעלכע שוואכע ווייזלעך זענען זיי דאך'. ער וואונדערט זיך און פֿרעגט זיך אליין: 'אין דער וועלט זענען דאך פֿארהאן אזויפיל

המשך אויף זייט 6

הגליון נתנדב ע"י הר"ר ר' שמעון נתן בלוי הי"ו
 לזכות שמחת פדיון הבן של
 בנו הילד ישראל נחמן בן רחל שיח"ו
 הגליון נתנדב ע"י הר"ר שמחה סטארט הי"ו
 לרגל נשואי בתו למוז' טוב

הגליון נתנדב ע"י
 הר"ר דוד רובינפיון הי"ו
 לרגל הולדת בתו למוז' טוב

הגליון נתנדב ע"י
 הר"ר ר' וואל צבי ראטענבערג הי"ו
 לרגל נישואי בתו למוז' טוב